

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Provisiones Senectutis, Per Tres
Partes Distributæ - In quibus raræ ac penenecessariæ Veritates, cum
omnibus Christi fidelibus, tum potissimùm Gratiarum Cœlestium,
lucrorumque æternorum avidibus, quâ theoreticè, quâ practicè
proponuntur

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066391

Stimulus 5. Conscientia timendæ remissionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45462

quælibet ergo pœnitentia, est pœnitentia, sed *Prov. 16. 11.*
 multæ sunt pœnitentiæ, pœnitendæ. Quare cau-
 tē ambula, & vide, ne aliquando, ne sæpè te
 pœnitentiam agente, fuerit in spiritu tuo dolus.
 Saltem nunc charitas te pœnitere invitet, chari-
 tas pœnitere doceat, charitas tecum pœniteat,
 charitas peccata expendat, charitas exhorreat,
 charitas defleat, charitas erubescat, charitas de-
 testetur, charitas exurat, charitas operiat, chari-
 tas expiet, charitas ab animo, ab effectu, in æ-
 ternum proscribat, charitas ex nunc absque di-
 latione mortem peccatis indicat & inferat. Pro-
 crastinantem enim pœnitentiam charitas vera
 non novit, sicut lux tenebras, aut vita mortem;
 sed sicut ad exortum lucis nox fugit, ita ad præ-
 sentiam charitatis, peccata de corde præcipitan-
 tur & eliminantur.

Stimulus V.

Conscientia timenda remissionis.

DAVIDI pœnitenti dictum est, quòd Dominus
 transtulisset peccatum suum ab eo: nihil-
 ominus additum est illi. *Verumtamen quia fecisti 2. Reg. 12. 13.*
blasphemare inimicos Domini propter verbum (pec-
catum) hoc, filius qui natus est tibi, morte morietur.
 En peccatum dimissum, & tamen quasi non di-
 missum esset, castigatum est; & causa addita,
quia fecisti blasphemare inimicos Domini. Grandis
 causa, formidanda causa, paucis, & rarò nota,
 paucioribus æstimata causa. Nota erat Davidi
 remissio, & tamen timenda fuit remissio. Quid
 sanctius Moyse, Aarone, & Samuele? priorum
 duorum defectum coram Domino novimus,
 postremi nullum omnino legimus, & tamen de

Ps. 98. 8.

omnibus his dicit David laudans justitias & misericordias Domini super eos: *Deus, Tu propitius fuisti eis & ulciscens in omnes adinventiones eorum.* Tantis suis amicis, Deus & propitiabatur, & tamen in omnes, eorum defectulos ulciscabatur. Jam vero veniat in considerationem illud quod

Eccl. 6. 7.

Sapiens monet. *De propitiato peccato, (alias de propitiatu peccatorum) noli esse sine metu.* Est enim Dona Dei sunt apud Deum absque poenitentia, neque Deus retractat verbum suum: attamen saepe numero apud se restringit verbum suum: & conditionem apponit, quam non semper exponit: sed non nisi per residuum inflictæ poenæ, manifestam facit.

Accedit quod Deus paulò severiùs peccata nostra ponderat, quàm nos vulgò solemus; ad majoresque & plures, & diversi generis poenas ea taxat, quàm nos credimus. Neque verò semper quoties poenitentibus nobis peccata relaxat Deus, toties totas omnesque poenas relaxat: sed æternam quidem temporali commutat, temporalem autem non unam assignat, quandoque autem ex eis neque unam condonat, quandoque condonans unam vel alteram, alias tamen reservat. Neque semper est (imò rarò est) nostra talis poenitentia coram Deo, ut adæquet justitiam taxamque justitiæ Dei: quocirca partem, & saepe modicam, nostra satisfactio abolet poenæ, reliquum remanet à Divina vindicta exigendum. Quibus poenis à Deo taxatis, annumerandæ sunt ac simul præ omnibus metuendæ, atque ut expientur per nos, curandæ poenæ spirituales: dicta ita ideo, quia per eas spiritus noster, id est, Homo spiritualis & interior, à Deo flagellatur. flagellatur

latur verò subtractione, ex toto, vel ex parte oportuna gratiæ, occasionum tentationumvè permissiōe, in iis derelictione, lapsuum permissiōne, obduratione cordis, excæcatione mentis &c.

Hæ pænæ spirituales infliguntur à Deo sæpe, & non pro mortalibus tantum noxis, nec etiam pro venialibus culpis solum, sæpè inferuntur etiam pro non culpis, etiam pro omissis inculpabiliter dispositionibus ad auxilia & adventum gratiæ, sæpè pro tardato solum aditu ad Deum, pro dilata tantum apertione cordis pulsanti Deo.

Habet ergo conscientia unde timeat vel ipsam remissionem peccatorum suorum. Habet unde timeat seipsam levissime peccantem, accuratè poenitentem, atque etiam ne quidem peccantem, vix certè delinquentem. Quod cum ita sit, semper quidem & omnes quidem stimulare conscientia sua debet, ut non sint sine metu, at revera illis maximè hic stimulus opus est: quos vicina vivendi meta percellit metu. Decet enim hos, ut quàm maximè urgeant exsolutionem, quando se vident urgeri ad resolutionem. Qui enim adhuc vegeti sunt, malè quidem, attamen quasi rationabiliter peccant in spe, dum procrastinant, ut quibus jam tempus resolutionis suæ instat, non nisi irrationabiliter, ac proinde inexcusabiliter æque & damnabiliter vocem Corvi Cras, Cras, occinunt.

Stimulus VI.

Conscientia peccatorum omnium.

Dicit forte tibi (ô Homo) conscientia tua. Gratias Deo: non mihi mortalium conscientis sum. Venialia quæ sola sentio, non me damnabunt

M 3

bunt